

Яна Пашова,

студентка 3 курсу

Факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Наук. керівник: **Є. Ю. Линдіна,**

канд. пед. наук, доцент (БДПУ)

РОЗВИТОК ЗВ'ЯЗНОГО МОНОЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ЗНМ ІІІ РІВНЯ ЗАСОБОМ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР

Мовленнєвий розвиток у дитинстві є багатоаспектним процесом, який органічно пов'язаний з розумовим розвитком. У дошкільному віці відбувається формування і розвиток мовлення, а також інших психічних функцій. Центральним завданням мовленнєвого виховання дітей є розвиток зв'язного монологічного мовлення. Саме в зв'язному мовленні реалізується основна комунікативна функція мовлення. Л. Виготський, М. Жинкін, О. Леонтьєв та інші зазначають, що зв'язне мовлення – вища форма мовлення та розумової діяльності, яка визначає рівень мовленнєвого і розумового розвитку дитини [1].

Діти дошкільного середнього віку мають певні труднощі в побудові зв'язного висловлювання. Особливо це характерно для дітей із загальним недорозвитком мовлення (ЗНМ), які мають велику кількість проблем у граматичному оформленні свого висловлювання.

На сучасному етапі розвитку логопедії досить повно висвітлені питання, що стосуються мовленнєвого розвитку дітей із загальним недорозвитком мовлення. Методологічною основою роботи стали положення про єдність мовлення й мислення, співвідношення мовлення й мови (Л. Виготський, О. Леонтьєв, В. Лубовський, О. Лурія), теорія мовленнєвої діяльності (О. Леонтьєв, Є. Соботович та ін.), проблеми розвитку зв'язного мовлення дошкільників із загальним недорозвитком мовлення (В. Глухов, Р. Левіна, М. Шеремет та ін.) [3].

Розвиток зв'язного мовлення є одним з основних завдань мовленнєвого виховання дошкільників із ЗНМ ІІІ рівня. У цих дітей спостерігається значне відставання у формуванні навичок зв'язного монологічного мовлення. Серйозні труднощі виникають при перекладі і складанні оповідання. Саме тому, метою нашої роботи є вплив на розвиток зв'язного монологічного мовлення у дітей середнього дошкільного віку із ЗНМ ІІІ рівня засобом дидактичних ігор.

Мета дослідження полягає у виявленні впливу дидактичних ігор на розвиток зв'язного мовлення.

Методи дослідження: аналіз літературних джерел, бесіда, спостереження, експеримент, узагальнення, порівняння, аналіз.

Нашого дослідження полягає у виявленні впливу на розвиток монологічного мовлення дошкільників дидактичних ігор, які проводяться цілеспрямовано у формі занять, під час образотворчої діяльності, режимних процесів, а також у повсякденному спілкуванні між дітьми та педагога з дітьми.

Вихованців закладу дошкільної освіти виконання дидактичних ігор мотивують до побудови власного висловлювання думки, що стосується

предметів навколишнього світу, об'єктів та явищ природи.

Таким чином, ми припускаємо, що роль дидактичної гри як засобу навчання й форми організації життєдіяльності дошкільників середнього віку позитивно вплинуть на розвиток їх зв'язного монологічного мовлення. Дидактичні ігри, взагалі, закріплюють досвід дітей, їх уявлення й знання

ЛІТЕРАТУРА

1. Выготский, Л. С. Мышление и речь. Изд. 5, испр./ Л. С. Выготский – М.: Лабиринт, 1999. – 352 с.

2. Глухов. В. П. Формирование связной речи детей дошкольного возраста с общим речевым недоразвитием. – изд. 2-е. / В. П. Глухов. – М.: Просвещение, 2004. – 345 с.

3. Линдіна Є. Ю. Внесок науково-педагогічної спадщини Є. Ф. Соботович у розвиток вітчизняної логопедії: автореф. дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.03 «Корекційна педагогіка» / Євгенія Юріївна Линдіна. – Київ, 2016. – 18 с.

Юлія Піддубна,

студентка 2 курсу

факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Наук. керівник: **О. С. Донченко,**

к.психол.н., старший викладач (БДПУ)

ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ У ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Однією з найбільших проблем сучасної вищої освіти є побудова такого процесу навчання, який міг би бути основою формування мотиваційної сфери здобувачів вищої освіти. У зв'язку з цим виникають суперечності між існуючим станом мотивації навчання і сучасними вимогами до освітньої діяльності. Питання формування мотивів до навчання, що є невід'ємним елементом у майбутньому професійному розвитку, є актуальним тому, що основним компонентом організації навчання студентів виступає саме мотивація[1, с. 47].

Проблемі мотивації навчання в психології, педагогіці, педагогічній психології присвячено багато уваги. Дослідження цієї проблеми переконують у специфічній неоднорідності та складності понять мотиву, мотивації та мотиваційної сфери. Серед сучасних науковців, які займаються вивченням проблем мотиваційної сфери та закономірностей її формування у студентському віці, слід відзначити дослідження В. Галузяка, І. Жадан, І. Зарубінської, К. Кальницької. В роботах Л. Божович, В. Ковальова, О. Леонтьєва, А. Маркової, В. Ляудіс суттєвий наголос ставиться на полімотивованій діяльності; мотивацію як динамічний процес розглядають К. Ізард, І. Ільїн, А. Маслоу, М. Савчин; мотивацію як сукупність стимулів розглядають Д. Мазоха, Н. Опанасенко, Н. Юдіна [2, с. 33].

Мета роботи – розглянути проблему мотивації здобувачів вищої освіти першого курсу до навчання та визначити чинники, які впливають на формування мотивів навчально-пізнавальної діяльності.

Методологічну основу дослідження становили наукові праці